

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju
PREDMET: **Sociološke metode**
Akademska godina 2008./2009.

STUDENTICA: Jasmina Bajić

NAJČEŠĆE KORIŠTEN TIP INTERVJUA U SOCIOLOŠKOM ISTRAŽIVANJU
(metodološki esej)

recenzentice: prof. dr. Anči Leburić (Filozofski fakultet u Splitu)
Marija Lončar, asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej je recenziran 05.06.2009. i postavljen na službenoj web stranici Odsjeka za sociologiju
Filozofskog fakulteta u Splitu
(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija)

U sociološkom istraživanju postoje određene metode koje takvu vrstu izazova čine lakšom. Nakon što smo prikupili literaturu, postavili ciljeve, utvrdili varijable, naš istraživački put se nastavlja. Kako bismo prikupili što više informacija relevantnih za temu koju istražujemo, krećemo u daljnje otkrivanje činjenica i to pomoću određenih metodoloških instrumenata. Jedan od tih instrumenata je intervju.

Najčešće korišten tip intervjuja u sociološkom istraživanju je onaj koji se provodi „licem u lice“. Njegove su karakteristike formalne i neformalne prirode gdje formalno predstavlja upitnik, nešto standardizirano, dok se neformalno odnosi na konverzaciju između ispitanika i ispitivača, to jest istraživača. Naravno, ta konverzacija nije slučajna, već je sve uokvireno određenim pravilima i procedurama.

Važno je da u procesu intervjuiranja vlada stalna interakcija, dinamika, opuštenost, fleksibilnost. Naravno, intervju „licem u lice“ zahtijeva od istraživača određenu dozu stručnosti koja je potrebna kako bi ispitanika opustio, stekao njegovo povjerenje te se, na neki način, privremeno sprijateljio s njim. Koliko će rezultati intervjuja biti kvalitetni, ovisi prvenstveno o istraživaču, odnosno ispitivaču. Osim toga, vodilja mu treba biti velika motiviranost, optimizam i volja za rad. Koju god metodu koristio, istraživač ispred sebe vidi „svjetlo na kraju tunela“, odnosno cilj svoga istraživanja.

Intervju kao istraživačka (kvantitativna) metoda javlja se kod strukturiranog metodološkog intervjua. Karakterizira ga formalnost, pitanja su standardizirana, a sve radi lakše obrade podataka koja slijedi nakon toga. Intervju kao kvalitativna metoda javlja se kod nestrukturiranog tipa. Pitanja su neformalna, slobodna, nema vremenskog ograničenja, a cjelokupna pažnja usmjerena je na čovjeka, te njegova razmišljanja i stavove o određenom fenomenu. Treći tip intervjua je polustrukturirani kojega odlikuje kombinacija prethodna dva tipa. Zato je, uostalom, to jedna od najčešće korištenih metoda u sociološkom istraživanju.

Budući da je cijeli društveni svijet sklop akcija i interakcija, a čovjek glavni akter, tako je intervju istraživačevo pomagalo za dublje prodiranje u srž toga svijeta.